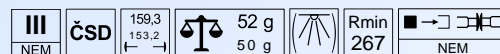

Pro provoz na trati Müglitztalbahn z Heidenau do Altenbergu, která byla na konci 30. let 20. století přestavěna z úzkého na normální rozchod, vyvstala potřeba nových osobních vozů. Použití stávajícího vozového parku ve většině případů nepřicházelo v úvahu. Hmotnost vlaku při jízdě do stoupání byla omezena na 175 t. Nové vozy měly zaručovat krátké doby pobytu v nácestných stanicích díky vícero nástupním dveřím za současného zachování dostatečného počtu sedadel. Krom toho bylo nutno zohlednit prostor pro přepravu expresního zboží, zavazadel a lyží. Hmotnost měla být nízká, protože v zimním období bylo plánováno řazení co nejdelších možných vlaků. Mimo provozu na Müglitztalbahn se předpokládalo využití těchto vozů také v příměstské dopravě v Drážďanech. (Info: www.mueglitztalbahn.de)

V roce 2020 se na pulty obchodů dostal set tří vozů typu Altenberg od firmy Kuehn. Dobrou zprávou bylo, že se tato vozidla po druhé světové válce vyskytovala i u ČSD a výrobce tento fakt nenechal jen tak. V nabídce se proto objevil jak set DR v zelené barvě se dvěma vozy C4i-35a a jedním vozem BC4i-35a, tak i vozy Balm ČSD v barvě červené. Jejich věrnost nejsem schopen posoudit, informací mnoho není a zřejmě tam jisté rezervy jsou. Jako novinka pro rok 2021 bylo ohlášeno modro-žluté provedení lipské S-Bahn. Verze DR i ČSD byly celkem rychle vyprodány, ovšem na začátku roku 2021 už byla k dispozici další série setů ČSD. Poněvadž se jedná o velice zajímavé modely těšící se nemalému zájmu i u tuzemských modelářů, sepsání tohoto článku bylo jen přirozeným vývojem událostí. Za zapůjčení setu děkuji Markovi Trejbalovi.

KUEHN - kat. č. 42145A

Vzhled a vybavení

Vozy jsou zabaleny v igelitové výstelce v plastovém blistru a to celé je vloženo v kartonové krabici s průhledem. V blistru jsou navíc pěnové vložky, aby vozy držely pevně a nedocházelo k posunu. Na můj vkus jsou tam ale „narvané“ až moc natěsno. Pod blistrem se nacházejí doplňky a list s informacemi o předloze a o modelu. V doplňcích jsou brzdové hadice, topné spojky, náhradní krakorce a dokonce i šestice nárazníků, což považuji za velice rozumné. Ke ztrátě či poškození těchto drobných částí může dojít při manipulaci celkem lehce. Ostatně přibalení náhradních dílů k modelům je u firmy Kuehn běžná věc, především u lokomotiv.

Na obou čelech jsou kinematiky s pružinkou a již z výroby osazené háky šroubovky, krakorce, žebříky a přechodové lávky se zábradlím. S kinematikami jsou u některých kusů potíže, stává se, že jejich pohybu brání interiér, který nad ně zasahuje. Řešením je např. opatrné přibroušení vrchní plošky ramene kinematiky.

Povrchová úprava je dobrá, ostrost a čitelnost popisků výborná, stejně tak nemám výhrady ke žlutému pruhu pod okny a potisku klik. Kovová madla u dveří jsou také dosazena výrobcem, zde lze ale objevit drobné odřeny barvy a madla nejsou vždy nasazena úplně rovně. Také je možno u některých z nich zpozorovat stopy od lepidla. Ani tento problém bohužel není ojedinělý. Znázorněny jsou i světle hnědé rámy oken, na střeše jsou lávky v hnědé barvě a větrače. V jednom z představek můžeme skrz okno zahlédnout i kolo ruční brzdy.

Délka vozů přes nárazníky není jednotná. V setu jsou dva delší vozy měřící 159,3 mm a jeden kratší s délkou 153,2 mm, oba rozměry s minimální tolerancí odpovídají přepočtu délky předlohy. Vozy váží 52 a 50 g. Kladně hodnotím fakt, že výrobce zohlednil rozdílné rozměry a neuchýlil se k jednodušší

jednotné „ošizené“ variantě se stejnými délkami. Mezera mezi nárazníky spřažených vozů činí v tahu na rovném úseku přibližně 2 mm. Průměr kol je 7,5 mm. Samozřejmostí je příprava pro instalaci vnitřního osvětlení.

Do modelu se dostaneme odehnutím bočnic a vytažením skříně vzhůru. Na rámu drží dostatečně spolehlivě, přesto je její sejmutí celkem jednoduché a nehrozí poškození drobných částí. Uvnitř vozu je imitace sedadel a příček ve světle hnědé barvě, na rámu drží pomocí šesti zámečků. Pod interiérem leží čtyři kusy závaží o rozměrech 58,1 × 8 × 1 mm, vždy dva na sobě. Jsou vodivě spojeny s fosforbronzovými plíšky přivádějícími proud od podvozků. Povrchovou vrstvu závaží je však nutno trochu obrousit, neboť kvůli ní není přenos proudu do případného vnitřního osvětlení spolehlivý.

Jízdní vlastnosti

Podvozky na rámu drží pomocí čepu a vyjmout je lze opatrným tahem. Dvojkolí jsou v podvozku usazena v kovových plíškách, které slouží pro sběr proudu. Ten zajišťuje všech osm kol. Ve stavu, v němž mi byly modely zapůjčeny, byly jízdní vlastnosti velice dobré. Ovšem dle sdělení majitele bylo nutno přistoupit k určitým zásahům, aby s vozy bylo vůbec možné bezproblémově jezdit. Příčinou byl špatný rozchod dvojkolí, díky čemuž vozy jezdily ztuha a docházelo k vykolejování na výhybkách, někdy i v oblouku. Zaregistroval jsem, že tento problém řešili na fóru TT-Board i němečtí kolegové. Úprava není složitá, ale je záhodno být pokud možno co nejpřesnější. Vzhledem k tomu, že dvojkolí jsou oboustranně izolovaná, mají místo osy plastovou vložku. Z ní lze kola vyjmout, vložku zbrousit (tedy zkrátit) a poté kola znovu nasadit. Je potřeba dbát patřičné kolmosti při broušení, aby kola po opětovném nasazení nešmajdala. Zřejmě se opět jedná o problém rozšířený, ale náhodný, neboť od dalšího modeláře mám naprosto opačné informace. Jeho set jezdil perfektně ihned po rozbalení.

Závěr

Kvalita modelů firmy Kuehn není špatná, přesto je zřejmé, že kolísá, a to dokonce i v rámci jedné výrobní série. Odřené a nerovně vsazené madla jsou už prakticky běžnou věcí, nejinak tomu bylo i u Bardotek. Problémy s jízdou jsou ale závažnějšího rázu a zde by bylo vhodné, aby výrobce zapracoval a tento nešvar si pohlídal. Model, který nejede dobře, jaksí nemůže plnit účel, k němuž je určen. A aby si modelář stále něco opravoval na nových a nikterak levných modelech, to také není v pořádku.

Celkový dojem ze setu mám ale dobrý, vozy jsou krásné a díky preciznímu zpracování modelář získá ozdobu kolejíště. Bude-li mít štěstí na povrchovku bez vad a dobře jezdící kusy s funkčními kinematikami, ušetří si nervy s řešením problémů ať už svépomocí, nebo reklamací. Já čekám na novou sérii setu správy DR a kdo ví, třeba už u ní bude problém se špatným rozchodem dvojkolí vyřešen.

Nabídku tohoto typu vozů doplňuje ještě firma Saxonia Modellbau, nikoli však v setech, ale po jednotlivých kusech a s cenou o něco vyšší. Pokud je mi ale známo, tak ač byly tyto modely oznámeny dříve než u firmy Kuehn, na trhu doposud nejsou a termín dodání stále není znám.

Informace o Müglitztalbahn jsou na [Wikipedii](#) nebo na www.mueglitztalbahn.de. Na druhém odkazu je též [stránka věnovaná přímo vozům](#) a další informace na der-letzte-sachse.de/fahrzeuge/c4i-35a-altenberger. Existovala i stavebnice vozů ve velikosti TT, o té je příspěvek na fóru [TT-Board](#).

OBRÁZKOVÁ PŘÍLOHA

Obr. 1 a 2: Boční pohledy.

Obr. 3 a 4: Čelní pohledy. Na levém pohledu v levém okně je vidět část kola ruční brzdy.

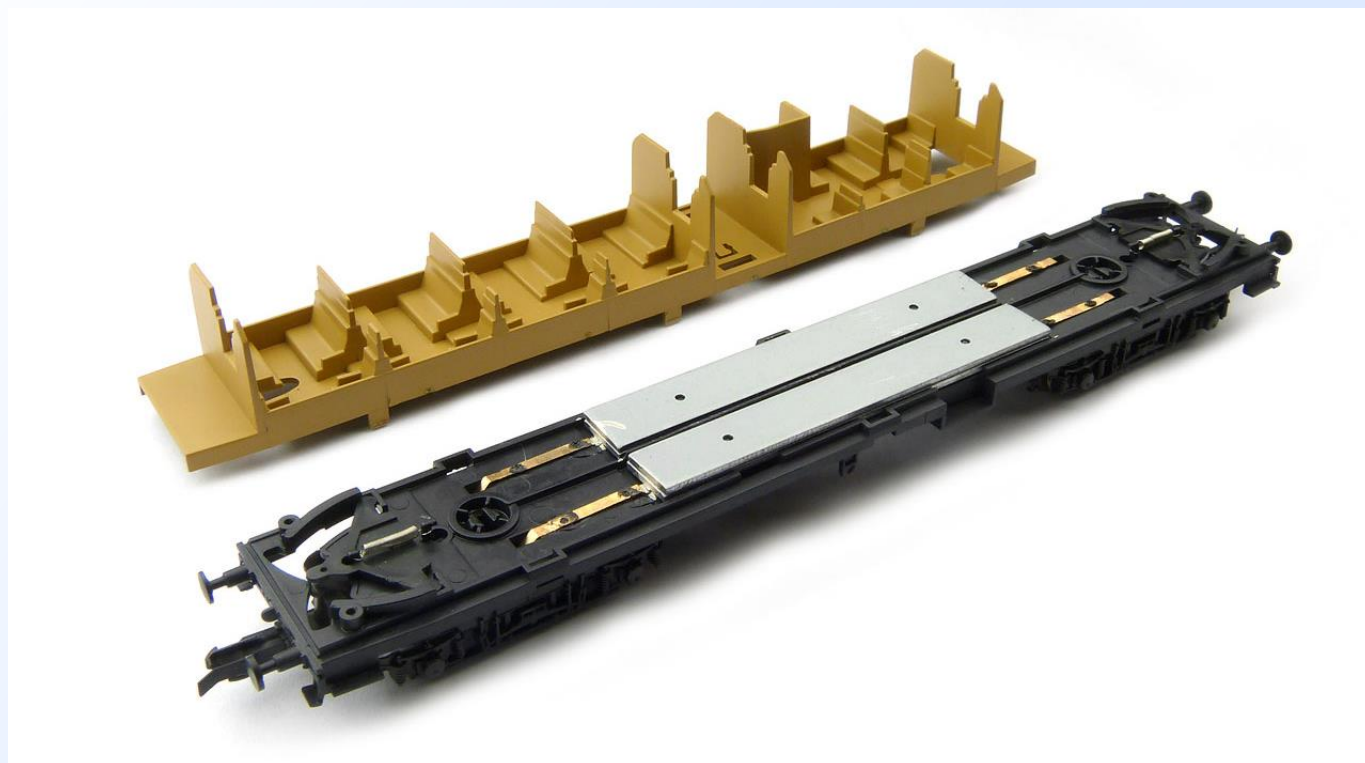
Obr. 5: Vrchní pohled na vozy. Patrná je jejich rozdílná délka.

Obr. 6: Spodek delšího vozu.

Obr. 7: Spojené vozy a mezera mezi nárazníky v tahu.

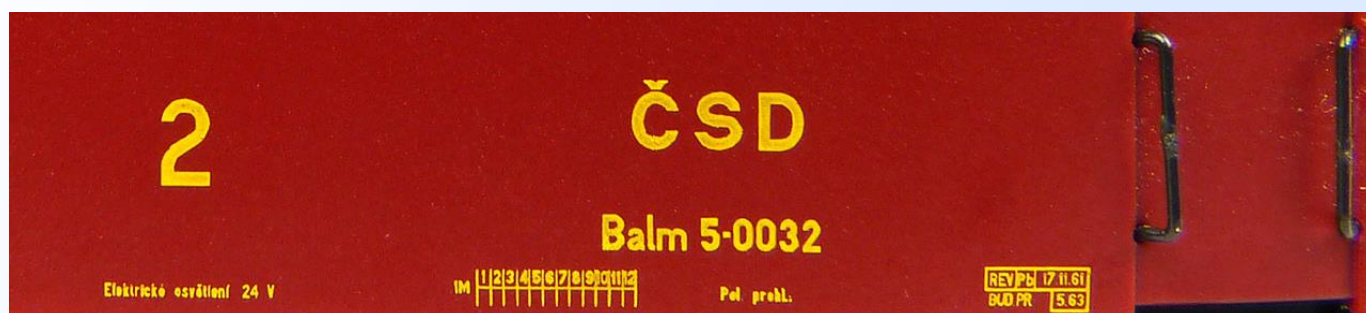
Obr. 8: Odkryté útroby vozu.

Obr. 9 a 10: Podvozek a uložení dvojkolí.

Obr. 11: Vnitřek skříně. Vpravo je patrné kolo ruční brzdy.

Obr. 12: Detail popisků a madla. Na nich nelze přehlédnout porušenou barvu a nerovnou instalaci.

Obr. 13, 14 a 15: Celý set.